

Людмила Шевченко
геометрія, лимон і мед

Людмила Шевченко. Геометрія, лимон і мед
Київ: Медієвіст, 2014.

ISBN-13: 978-1497356986
ISBN-10: 1497356989

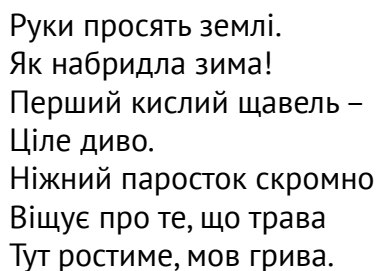
Збірка презентує вибрані, написані починаючи з 1992-го року, вірші й поетичні переклади з латини, англійської та російської мов Людмили Шевченко. Розташовані в хронологічній послідовності твори є своєрідною поетичною версією біографії авторки, попри те, що більшість із них формально можна віднести до пейзажної лірики. Однак, за словами Ірини Жиленко, яка упродовж багатьох років була творчою наставницею поетеси, її манера письма нагадує японську класичну поезію – завдяки вмінню передати настрій і милуватися дрібними і, здавалося б, звичними деталями.

*Сконтактувати з автором можна за електронною адресою
ludshevchenko@medievist.org.ua*

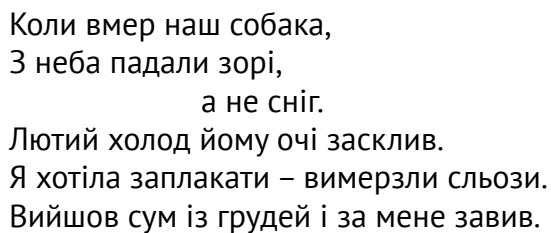
*Постояну Василю Остаповичу, дорогому дідусеві –
з безмежною вдячністю*

Вірші

1991

1992

Дві гори, що за містом

1.

Кочержиної обрис
Видніється здаля,
Мов рукотворний образ,
А не сира земля.
Ліс по хребту ріденький
При заході – рудий.
– Лошати спина й грива
Схилились до води.

2.

Безіменна гора, ніби риба –
Плавники розпустила, ледь дише.
На боках її – трави і бджоли,
Скіфське золото – в череві й тиша.

1993

Травень

Напевне, це ідилія і є:
У мокрий ліс пірнає наш автобус.
Назустріч нам прокручує Пан Бог
Яскраву Землю – величезний глобус.
Чому мовчиш ти, ну чому мовчиш?
Чому б розмову першим не почати?
Дзвенять конвалії, і сосни розвели
Подиву гідних квіт своїх пальчата.
Яке це щастя, що не треба ні
Весну оплачувати, ані заробляти!
Упав у коси діамант рідкий –
Весни дарунок – десть у три карати.

1993

Розкошує літо, розкошує!
 Я люблю його таким.
 – Яким?
 Літнім літом.
 Всі дороги не ведуть у Рим,
 Але всі часи ведуть у осінь.

1994

Тонким стеблом
 бенгальського вогню
 це почуття в нічних снігах горіло,
 і мило, і тендітне. Як і ти, –
 зігріло душу, не торкнувшись тіла.

1995

Серпневі вірші

4.

Червоний гладіолус розцвітає –

Три дні підряд

я вже дивлюсь на те.

Мов кров на гострім лезі

проступає.

Боюсь, умру,

як зовсім розцвіте.

5.

Серпень поки що був дуже милим.

Правда, кажуть,

ось-ось розпочнуться дощі.

Але цей вечір

я ще тримаю за руку.

З неба сіються зорі,

цвіркун у малині тріщить.

1996

Шумлять тополі мокрим листом,
Далекі мружаться вогні.
Я відчуваю точно й гостро:
Тобі самотньо, як мені.
Осіння ніч колише місто,
Згасають вікна, як зірки.
Ми будем разом – випадково,
В метро. А ще – через віки.

1996

Краса викликає біль
За тим, що вона мине.
Ніяке тяжіння земне,
Благання і чари зіль
Не можуть затримать її,
Безсилі її відродить.
Милуйтеся, поки є.
Краса – це навіки мить.

1996

Передчуття зими

Облетіло додолу – листя,
Відлетіли у далеч – птахи.
Все минуло – дощі й багаття,
І нема перед груднем страху.
Скоро зблисне і тяжко ляже
Гільйотина холодна сніжна –
На гаряче бажання літа,
На дерев голі шиї ніжні.

1996

